

[Frank Jensen]

Grunden til, at der var mange – altså 20.000 – der i sommer blev adgangsrant, var, at vi oparbejdede en pukkel i 1980'erne, hvor regeringen ikke havde sørget for, at der var pladser nok.

Det, der er tale om her i 1990'erne, er, at vi skal have ryddet op efter regeringens sløseri i 1980'erne, og så skal vi have udbygget kapaciteten. Men det er da kun, hvad der svarer til en udvidelse på 5.000 pladser årligt. Det er det, der er forudsætningen for Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og SF's beregninger, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at sige, at de 13,5 mia. kr., regeringen når frem til, er helt hen i vejret.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Finansministeren afviste de socialdemokratiske forslag på dette område, bl.a. under henvisning til, at, som han udtrykte det, de ville svække det kommunale selvstyre, og at de ville indføre detailregulering. Og så sagde han, at regeringen ønsker at fremme det kommunale selvstyre. Det er jo sådan en køn talemåde, som man kan slå om sig med i mangel af andre argumenter. Jeg lagde også mærke til, at finansministeren heller ikke fremhævede, hvori svækkelsen af det kommunale selvstyre ifølge de socialdemokratiske forslag egentlig skulle bestå.

Men er det så rigtigt, at regeringen også i sin praktiske politik arbejder på at fremme det kommunale selvstyre? Er det rigtigt, at regeringen vil fjerne snærende bånd? Er det rigtigt, at man virkelig vil lade kommunerne få lov til at udøve deres virksomhed så frit, som de gerne vil? Vi kan jo f.eks. se på de mange frikommuneforsøg, hvor regeringen havde mulighed for at øge det kommunale selvstyre, hvor man virkelig kunne sige: Værsgo, kommuner, nu får I lov, nu fjerner vi de snærende bånd, nu ønsker vi ikke at detailregulere. Og hvad har regeringen gjort? Den har afvist 91 frikommuneforsøgsforslag fra kommunerne, 91 områder, hvor regeringen med forskellige mere eller mindre obskure politiske begrundelser har afvist at lempe detailreguleringen for kommunerne på områder, hvor kommunerne selv ønsker det. Jeg vil gerne sige, at det bestemt ikke er en regering, der ønsker at styrke det kommunale selvstyre, der optræder på den måde.

Grethe Fenger Møller (KF):

Der er næppe mange af partiernes ordførere, som i dag vil være meget uenige i de overordnede betragtninger i de forslag, vi behandler fra Socialdemokratiet, og det er jeg da som ordfører for Det Konservative Folkeparti heller ikke.

Det Konservative Folkeparti har altid ment, at det er borgerne, der skal være i centrum, og at borgerne skal stilles højere end systemet. Den holdning har vi fortsat, og derfor kan vi da også kun byde Socialdemokratiets ideer om sikring af borgernes rettigheder velkommen.

Jeg kan måske undre mig lidt over tidspunktet for forslagernes fremsættelse og også forslagernes indhold. Ofte indeholder sådanne forslag jo nyheder og forslag til forbedringer eller omlægninger, som ikke allerede er i gang, og det mener jeg ikke er tilfældet her. De tanker, som ligger bag, er, som også finansministeren har nævnt det, jo tænkt og skrevet og efterlevet i flere år her i landet. Så kan jeg måske kun glæde mig over, at Socialdemokratiet yderligere har hentet inspiration uden for landet, i England, som altså også på borgerligt initiativ har taget ideerne op.

Vi har efter min opfattelse i Danmark en god og velfungerende offentlig sektor. Den kan gøres bedre, det er regeringen i fuld gang med, og det bakker Det Konservative Folkeparti op. Jeg synes, det er rigtigt, at vi skal føre en debat om grundtankerne i forslagene, og jeg er også enig i, at borgernes rettigheder og den offentlige service er så vigtige emner, at vi løbende skal overveje, om rettighederne har reelt indhold, og om servicen kan forbedres.

Men lad mig derefter straks sige, at det nærmere indhold i forslagene giver Det Konservative Folkeparti al mulig grund til skepsis. Omfanget af f.eks. beskrivelser for enhver offentlig serviceydelse og en række handlingsplaner synes at måtte blive enormt og efter vores opfattelse som helhed ganske uoverskueligt. Den foreslåede ret til sygehusbehandling, nødvendige bo- og plejetilbud, børnepasningstilbud, døgnhjemmepleje, plejebolig, praktikplads, kompetencegivende uddannelse, således som det er beskrevet i beslutningsforslag nr. B 45, mener jeg faktisk ikke vi kan lovgive os til, uden at vi pådrager os uforsvarligt store omkostninger i form af stærkt øgede offentlige udgifter. Jeg har også mærket mig finansministerens udta-